

menige i et Kompagni i 1ste Bataillon, der udebleve fra en Eftermiddagsøvelse. De havde været til Skydning paa Amager, og de 19 tilhørte det saakaldte Arbejds-hold, der har at bringe Patroner, Skiver og den Slags Ting i Orden. De kom 2 Timer senere hjem end det øvrige Mand-skab og bleve saa beordrede til anden Tjeneste, saaledes at de kun fik et Kvar-ters Frihed mellem Formiddagstjenesten, og til de igen skulde stille til Eftermid-dagstjeneste. De aftalte saa at udeblive fra denne. Der var 4 Mand, der satte sig i Spidsen, og efterhaanden fik de de andre 15 med sig. Det skete efter Aftale og maatte altsaa regnes som Mytteri, der jo ifølge den militære Straffelov medfører Forbedringshusarbejde for Hovedmændene i alt Fald. Nu var der imidlertid heldigvis en human Auditør ved denne Bataillon, Jacobæus. Han tog overmaade human og forstaaende paa Sagen, og derved und-gik de 4 unge Mænd at faa deres Liv ødelagt. Da han forelagde Resultatet af sine Undersøgelser, havde han tillige den Pligt at gøre opmærksom paa den største og mindste Straf, der kunde idømmes for vedkommende Forbrydelse. Han be-mærkede, da han forelagde sit Forslag til Dom, at Krigsretten maatte huske, at det var unge Mennesker, der ikke vidste, hvad de havde gjort, det hele maatte nærmest opfattes som en kaad Ungdomsstreg, hvor-for han opfordrede Retten til at tage Hensyn dertil og ikke dømme saa strengt, at Soldaternes Fremtid tog Skade deraf. Dette humane Syn fra den paagældende Auditørs Side havde ogsaa til Følge, at de 4 Hovedmænd, der, hvis der havde været en mindre forstaaende og human Auditør, vilde have endt i Forbedringshuset, slap med 30 Dages strengt Fængsel paa Vand og Brød, en Straf, der i og for sig maa kaldes overordentlig haard, men som dog efter Forholdene maa kaldes nogenlunde mild. Af de øvrige fik en 3 × 5 Dage, og de 15 — der var nemlig kommet en til foruden de 19, det var en Mand, som man af en Fejltagelse havde faaet med i Krigs-forhøret en Dag, og da man spurgte ham, om han havde været med til at udeblive fra Tjenesten, saa sagde han nej, men hvis han havde faaet Lejlighed til det, vilde han ogsaa have gjort det, han havde ikke været med i Legen, men han fik nu sin Del af Stegen — disse 15 bleve idømte 2 × 5 Dages Vand og Brød. Se her ser man altsaa et Udslag af en human Auditørs Medfølelse med disse ulykkelige

Mennesker. Han saa menneskeligt paa Sagen, og det lykkedes derved at bringe Straffen saa nogenlunde ned, i alt Fald saa langt ned, at de unge Mennesker ikke kom i Forbedringshuset, men saaledes er det jo ikke altid, og det er det vel end-ogsaa kun i de færreste Tilfælde, hvad jeg skal illustrere ved et andet Eksempel, som egentlig er fuldstændig analogt med det, jeg her har nævnt.

I 1893 udebleve ligeledes efter fore-gaaende Aftale ca. 100 af Ingeniørregi-mentets Mandskab fra Eftermiddagsøvelse. De følte sig ligeledes forurettede. De havde tidligere haft deres Eftermiddag fri, men nu bleve de kommanderede til Efter-middagsøvelse, og de mente, at det var at gaa deres Fritid for nær. De bleve saa enige om at udeblive en Eftermiddag fra Øvelse alle sammen. Der blev agiteret stærkt blandt hele Regimentets Mandskab, og det lykkedes, som sagt, at faa 100 Mand med. Det var altsaa en Forbrydelse, der nøjagtigt svarede til den, som blev begaaet ved 1ste Bataillon i 1889. Men her har Auditøren sikkert ikke været human. Her har Auditøren sikkert ikke set paa Sagen, som om det var en kaad Ungdomsstreg. Her har Auditøren sikkert ikke henstillet til Krigsretten at tage mildt paa disse unge Mennesker, der i et Øjeblik Ubesin-dighed havde ladet sig henrive til at begaa den Forbrydelse at blive borte fra en be-falet Øvelse. Auditør Jacobæus' Humanitet har desværre ikke været til Stede hos Au-ditøren i 1893 — hans Navn husker jeg ikke —, idet de 6 Hovedmænd dømtes en til 2½ Aars Forbedringshusarbejde, en til 2 Aar, en til 21 Maaneder, to til 18 Maa-neder og en til 15 Maaneder, altsaa for en Forbrydelse — hvis det kan kaldes en Forbrydelse —, der nøjagtigt svarede til den, der blev begaaet af 1ste Bataillon i 1889. Denne rent barbariske Straf blev stadfæstet og de paagældende indsatte i Vridsløselille. En Del ærede Medlemmer ville sikkert huske, at der blev gjort store Anstrengelser kort efter for at faa dem benaadede, og, saa vidt jeg husker, slap de ogsaa for en Del af Straffen. De øv-rige 93 bleve idømte strengt Fængsel paa Vand og Brød fra 6 Gange 5 Dage til 3 Gange 5 Dage. Man vil altsaa se, at Straffen for disse, som ikke vare Hoved-mænd, var betydelig strengere end for Mandskabet af 1ste Bataillon i 1889. Men Dommen er helt igennem langt strengere, langt skrapere end den Dom, der blev fældet den Gang, da en human Auditør